

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. Dionisiu Benea
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 4.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în jidanul parazitar și în Românul necinstit și înstrăinat”.

Apare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Educație creștină

Marele dascăl și neobositul luptător pentru drepturile Românilor pe pământul strămoșesc și în țara noastră, d. A. C. Cuza în sesiunea trecută a parlamentului, a spus o vorbă, care poate că a scăpat multora din vedere. În puține cuvinte, spune un lucru foarte mare. Anume: Fiind vorba de calea de urmat pentru a stărpi unele stări rele din țară, supremul nostru președinte a întrerupt pe deputatul vorbitor, prin cuvintele: „Ne trebuie o educație creștină”!

Nimic nu ne poate mântui, decât cinstea, care să aibă la temelie o serioasă creștere creștină. În familie, ca și în școală nimic nu se poate clădi temeinic și serios, dacă nu pleacă dela Evanghelia lui Hristos. Poruncile și legile creștine: a fi bun și drept, a spune adevărul și a iubi pe aproapele, ba chiar și a te jertfi pentru el dacă se cere, a nu face jurăminte strâmbe și a nu minți, a fi sincer și modest a nu fura și a nu trăi în fărâdelegi, a cinsti Biserica și pe Dumnezeu, sunt atâtea pietrii de temelie, prin cari creștinismul cere a se face educația fiecărui om. Lipsind aceste porunci și legi sfinte, din mintea, și din inima, din viața și din faptele omului, lipsește onenția. Iar unde lipsește aceste însușiri, avem de-a face numai cu excroci pungași și de cari astăzi e plină lumea. De ce? Fiindcă lipsește educația creștină, dela oamenii de azi.

N'avem cuvinte de ajuns, ca să apărăm cât mai mult, nevoia creșterii în duh creștin a nouilor și viitorilor cătăteni ai scumpei noastre țării. Ori câte reforme s'ar face și legi noi s'ar aduce, — ele sunt de prisos, dacă nu întâlnesc în cale, caractere creștine, cu iubire sinceră și adevărată, față de neam și lege. Numai caracterele și personalitățile creștine, cari trăiesc și se hrănesc din duhul și litera evangheliei lui Isus, vor putea scăpa țara de hoji și neamul de trădători. — De aceea Domnul Cuza a avut toată dreptatea când a zis, că ne trebuie o educație creștină...

Acum când se începe noul an școlar și când se deschid porțile școalelor de toate gradele, facem un călduros apel către toți bunii dascăli ai neamului românesc, ca să aibă în vedere nevoile țării, și prin educația și instrucția ce o vor face tinerelor vâslare ale fraților noștri după sânge și lege — să formeze adevărate caractere morale și personalități creștine, în cari să avem toată încrederea când ajung la posturi de comandă și de răspundere. — Pentru că, mai pe sus de toate, avem lipsă de o educație creștină, care să ne dea oameni morali.

Fiecare abonat este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonat.

Pace sau războiu?

„Numai gândindu-te la războiu, te socotesc un criminal”.

Pace sau războiu?... Între are a cărei răspunsuri se împletesc într'o drăcească rețea de profeții și îmbracă atâtea interese meschine că numai un suflet rece, un om ce privește lucrurile prin prizma unei realități adevărate, poate vedea murdăria de rând, în care se bălăcesc răspunsurile și profețiile atâtor diplomați.

Profeția războiului este trâmbitată, cu emfază de cunoscători a lucrurilor de totiaștii-diplomați, a căror interese se contopesc nu cu interesele națiunilor ci c'o mârșăvie de rând, în care numai găsești nici un pic de sinceritate, — ascund adevărul,

Poporul, popoarele aceste alcătuite din suflete chinuite, din lume ce-și caută liniștită de viață nu vor războiu. Încercați și faceți o anchetă sau întrebați: Vreți războiu? Vreți să curgă sânge nevinovat și să lași în urmă munca și dragostea unei vieți? Nu! Nu, va striga mulțimea setoasă de liniște, navem nimic de împărțit și cine provoacă războiul, îl socotim de criminal!

Să trecem acuma lucrurile și situația europeană în revistă și să vedem, unde am găsi noi bomba, care la un moment dat să explodeze. Și mai înainte de a revizui lucrurile, să concretizăm faptul, ca să ne dăm seama de adevărata cauză, provocatoare a unui războiu.

Luăm de exemplu o familie, care de bine de rău își are un cerc de mică activitate socială.

Gospodăria întemeiată, cu toate cele necesare, făcută prin cinste și economie, va aduce acelei familiei respectul vecinilor, prietenie și greutate moră, pe lângă cea materială.

Munca depusă, pentru a-și câștiga pâinea laude și încrederea vecinilor. Viciurile, patimile pe lângă că vor distruge căsnicia în sine dar vor da aureola de nese-

riozitate, de bărfire și un fel de izolare, imbinată cu scârbă din partea vecinilor.

Purtarea tatălui și a mamei în societate, ne ridică sau nu moralul familiei. Un tată bețiv, în ceartă veșnică cu vecinii, o mamă hărțăgoasă și invidioasă pe vecini, va scobori miralul, va naște procese, bârfeli de rând și lucruri, ce nu șade bine familiei.

Grija ce o are tatăl și mama pentru educația copiilor, va aduce asigurarea lor în viață. Și'n loc să ajungă la voia soartei, fără nici un rost în viață, ei vor duce numele de familie, cu cinste în decursul anilor, fiind folositori nu numai lor, ci întregii societăți ce-i inconjoară.

Exemplul nostru, oricât de mic ni s'ar părea, totuși îl putem lua, ca de conduită pentru o țară.

O țară, un neam îl putem lua ca raport cu vecinii, din următoarele puncte de vedere: *Geografia, Economia, politic și cultural.*

Hotarele unei țări, mărimea și felul lor, hotărăște mult în ce privește nebunia vre'unui popor cu gânduri de invazie. Bogățiile țării, aduce siguranța de mâine și strânge în jurul ei pretenii, legăturile de interese și combinațiuni industriale și comerciale, cari de multe ori, cîpînde situația unei țări.

Diplomația ce o are o țară, față de alta, prietenia și dragostea ce-o purtăm vecinilor, asigură buna înțelegere; după felul cum să știe să-și țină cuvântul țării, felul cum tratează și poartă cu vecini, îi asigură sau nu pretenia țării înconjurătoare. Cinstea, apărarea dreptății, și cultura ce-o are un popor, asigură loc de cinste sau nu în mijlocul țării vecine.

Vom vedea în viitor, că țara noastră se bucură de-o situație internă și externă admirabilă și asigură Europei, pacea.

(va urma) Gh. Atanasiu.

Francmasoneria și presa catolică română

Există o francmasonerie română bine răspândită în toată țara. O francmasonerie ce nu stă cu mâinile'n sân. Au dovedit-o alții.

Presa antisemită adevărată național-creștină, n'a întârziat să-și facă datoria, demascându-o, demascându-i rosturile ei, demascând codițele ei și luând cu curaj lupta împotriva acestei „societăți dăunătoare Statului și Neamului românesc”.

Și dac'a fost firesc ca presa într-adevăr românească să se ridice în contra acestei societăți contrară intereselor permanente ale Neamului românesc, tot atât de firesc ar fi fost ca și presa catolică română să-și ridice glasul său într'un firm și persistent atac împotriva acestei „secte” ce mai este și un dușman hotărât al bisericii catolice, biserica ce are mai mult sau mai puțin caracterul de putere creștină universală organizată.

Dar glasul presei catolice române în legătură cu această putere a întunere-

cului nu a fost auzit, — cel puțin în ultimul timp nu.

A fost totuși o excepție laudabilă, cu atât mai laudabilă, cu cât mare a fost tăcerea generală. Această excepție e revista bisericească dela Lugoj: „Pastorul sufletesc”, revista Rvss. Păr. canonic Dr. N. Brinzeu, care în prețiosul spațiu a revistei D-sale n'a pregătit a reproduce coloana întregi din zările național-creștine despre francmasonerie, iar în nr. din Iulie 1930, Păr. Brinzeu subscrise un articol intitulat: „Discuții în jurul francmasoneriei române”.

Nu acuzăm pe nimeni dar ținem să relevăm ceea ce credem vrednic de relevat și cazul revistei eclesiastice dela Lugoj este un astfel de caz.

Unui om de cinste. Ești un om de cinste? Știi, Căci cinstești, cinstești într'una cu paharul cu rachiu Vog.

Salariile învățărilor

Școala primară este baza educațiunii și pregătirii în viață.

Pe învățămintele ei se clădește omul de mai târziu, cetățeanul, pe care îl voim și-l așteptăm ca element constructiv, ca factor de muncă, de producție, de ordine, de progres.

Sufletul acestei școale este învățătorul. Modalitatea salarizării acestuia a contribuit într'un grad înalt la pogo-rarea nivelului învățământului, implicat a celui cultural.

Criza nu este acută. Ea e cronică. Dăinuiește din timpuri normale, fiindcă interesul pentru școală, învățător și cultura poporului, a fost totdeauna în ultimul plan al atenției guvernelor.

Mereu s'a invocat același, steriotipul motiv: „Nu sunt mijloace”. Dar ori cât de rău a fost în trecut, criza e mult mai accentuată azi, când mulți dintre învățători escaladează zidurile carierii, căutând aiurea echivalentul muncii lor, de multe ori în condițiuni jignitoare pentru pregătirea și poziția lor socială.

Astfel citim în „Revista învățătorimii gorjene”, că 64 învățători din jud. Botoșani au cerut legiunii de jandarmi să fie primiți în corpul jandarmeriei. Deasemenea, la un birou de plasare — s'a prezentat un bogătaş ce avea nevoie de o servitoare. A pus ochii pe una ce i s'a părut mai vioaie, dar pe fața căreia se ceteau urmele des-nădejdi.

După ce s'au învoit asupra condițiunilor, i-a cerut actele și mare i-a fost mirarea când fata i-a prezentat un carnet de CFR. Cu ultima viză, din care se constata că e... învățătoare. — De ce dorești să te faci servitoare? Și fata i-a destăinuit crudul adevăr: — „Domnule, 3000 de lei pe lună, cât am, nu-mi ajunge pentru chirie, hrană și îmbrăcăminte. Am rămas dătoare. Vreau să găsesc un loc unde să muncesc cinstit și să-mi dea hrană locuință și să-mi rămâie bani ca să mă îmbrac și să plătesc datoriile”.

Aceasta este — plastic — situația învățătorilor. Își poate imagina oricine starea celor cu familii numeroase și tot deodată poate deduce că în astfel de condiții, școala poporului va funcționa absolut defectuos, cu rezultate dezastruoase pentru cultură și învățământ. Socotim că ar fi timpul să se intre în egalitate și să se facă aplicarea legii privind coeficientul la graduație, cum s'a promis „Comitetului Federației Corpului Didactic”. Totdeodată, acum când s'a dat în studiu proiectul de buget pentru anul viitor, să se țină seamă de doleanțele învățătorimii.

Colegii învățători, din parlament, sunt datori să vegheze.

Imperativele bugetare trebuiesc acordate cu nevoile sociale.

Alfel, școala va continua să se degradeze în măsura în care calculele financiare vor hotări o salarizare care nu satisface *minimumul de existență*.

Trebuie să se găsească formula care să corespundă necesităților ce impun soluțiuni chibzuite și grabnice.

Vintilă Șearpe, învățător.

Nici un român să nu intre în magazinele, prăvălia sau biroul jidanului!

Moartea aviatorului George Fernic

În săptămâna trecută s'a stins din viață la Chicago (America), fiind victima unui nenorocos accident de avion, marele aviator român George Fernic.

Dela Aurel Vlaicu încoaci, noi nu am avut un alt inventator mai iscusit în domeniul tehnicii aeronautice ca pe G. Fernic. Și acesta ca și Vlaicu simțind încă din tinerețe că are întrânsul duhul creației, după ce în țară văzuse că nu are șanse de a-și realiza invențiile, s'a văzut nevoit să treacă în America, unde, după cum sperase, găsește oameni cu mult mai înțeleghători.

Ca să-și câștige la început existența se angajează ca șofer. La un concurs de automobile, luând premiul întâiu cu mașina ce o conducea o primește aceasta ca donație. Cu banii obținuți din vinderea mașinei și a diferitelor invenții pune bazele unei fabrici de aeroplane la care participă americanii cu un capital în valoare de 150.000 dolari. Aici construind el după sistemul propriu avioane ușoare pentru turism cu motor de 75 cai cu 2 locuri. Aparatul lui prezintă mari avantaje față de cele existente, fiindcă avea pentru aterisaj (coborâre) 3 roți înainte.

Dar sufletul lui Fernic nutrea de multă vreme o mare dorință: aceea de a trece oceanul cu un aparat construit chiar de el. Drumul voia să-l facă fără coborâre, din America până în București. Avionul a fost terminat încă din anul trecut. Este un aparat impresionant, cu 2 motoare de câte 220 cai, cu viteză maximă de 220 km pe oră, cu greutate de 5.000 kgr. Îl botezase „Crucisătorul”. Drumul proiectat voia să-l facă în 48 de ore. În

August a. c. după ce făcuse cu el numeroase probe, avionul era pus definitiv la punct. Peste două săptămâni stabilise deja data plecării. Voia să se arunce în văzduh ca să și atingă scopul cât mai repede, mai ales când dadu de veste că și doi aviatori unguri se pregătesc să zboare peste ocean. Se decide să le-o ia înainte, pentru că el să câștige întâi laurii victoriei pentru țara și neamul său.

Dar soarta a voit altfel. Sburând la un meeting (întrecere) de avioane, nu se știe din ce cauză, s'a prăbușit la pământ cu o avionetă. „Crucisătorul” a rămas deci gata de plecare, dar fără stăpân. Cine va împlini oare visul lui G. Fernic, și când?

Înmormântarea marelui aviator a fost cât se poate de impozantă. După oficierea serviciului religios la capela aeroportului din Chicago, s'a format un cortegiu compus dintr'un mare grup de români, patru aviatori americani și câțiva consilieri municipali care i-au înțovărașit până la biserica românească rămășițele pământești, în timp ce două avioane militare sburau pe deasupra orașului. Serviciul religios a fost oficiat de trei preoți. La scoaterea sicriului din biserică au fost date onorurile militare de către soldații americani. Corpul a fost incinerat (ars).

Cenușa a fost trimisă la New-York de unde va fi expedită în România.

Iată, ce s'a ales din visul lui Fernic. Să sperăm, însă, că din mijlocul poporului nostru, va răsări, în curând omul, care să realizeze ceea ce își pusese Fernic în gând.

JURIST

Un Simbol al păcii permanente

O statuie a lui Hristos în munți

În călătoria mea, făcută în jurul lumii am vizitat și munții Cordillieri (Andizii) din America de Sud. Mult m'am minunat, când am văzut că aici se înalță o colosală statuie a lui Hristos care dominează toate ținuturile de jur împrejur. Statuia aceasta se găsește pe granița care desparte statele Chile și Argentina, fiind ridicată în 1904, în semn de făgăduială acelor două popoare, că nu se vor mai război niciodată unul cu altul.

Pe o placă fixată în monumentul de bronz, sunt scrise următoarele cuvinte: „Mai curând se vor preface Munții aceștia în praf decât poporul Argentinei și cel al statului Chile să rupă legătura de pace permanentă făcută la picioarele Mântuitorului”.

Hristos e înfățișat în statueta aceea cu crucea într-o mână, iar pe cealaltă o are ridicată spre binecuvântare.

Cele două popoare se luptau de mul-

te vreme pentru o fâșie de teritoriu, în mărime de vre'o 80.000 de mile pătrate, pe care fiecare o reclama. În cele din urmă, disputa s'a aplanat pe cale pașnică, prin mijlocirea a doi episcopi. După aceea, cele două state au ridicat pe hotar monumentul de care e vorba, ca simbol al păcii permanente. Sute de mii de oameni din amândouă țările, în frunte cu conducătorii lor, au urcat într-o zi munții și au depus jurământul solemn la picioarele lui Hristos, că niciodată nu vor lăsa ca între Argentina și Chile să mai aibă loc un alt război. De atunci prietenia între cele două popoare e cum nu se poate mai mare.

Asemenea monumente, cu astfel de jurăminte, poate ar prinde bine și la frontierele altor țări.

Pr. G. D. Cruceanu.
Doctorand.

Un francmason despre francmasonerie

(Continuare)

Ca și cum minuniile dela nașterea Domnului Hristos și minunea învierii ar fi doar tradiții. Ca și cum evangheliștii Matei și Ioan, n'ar i scris fapte văzute, după cum mărturisesc ei, ci tradiții. Ca și cum fariseul Saul din Tarsul Ciliciei, ar fi suferit bătaie cu toiegele, expulsarea din sinagogă și moartea pentru credința creștină, dacă n'ar fi fost el prea sigur că Isus a înviat într'adevăr. Sf. Pavel, care zice că dacă n'ar fi înviat Hristos ar fi zadarnică predicarea lui și a celorlalți apostoli (v. Epist. I Cor. 15.14).

Ca și cum creștinii despre cari vorbește Tacitus în Anale XV, 44 (citată la Nilkes „Catehismul necredinciosului” trad. București 1926 Impr. C. F. R. pag. 149) ar fi suferit moartea pentru credința lor în niște tradiții, iar nu pentru niște fapte sigure. Și să nu uităm că Tacitus a trăit și scris pe timpul in-

paratului Traian, pe când creștinii erau persecutați și de Evrei cari îi numeau apostoli și eretici și cari tăgăduiau învierea. Oare s'ar fi putut ca în acest timp de 70 de ani (dela anul 30 la 100) să se facă tradiții și pe acestea să le creadă atât de tare unii oameni (creștini) încât mai bine să se lase omorâți decât să le lapede? Oare dacă n'ar fi vorbit ei cu martorii învierii și dacă acești martori nu și-ar fi adeverit tăria spuselor cu minuni și cu suferirea morții pentru Hristos, ce-ar fi putut răspunde primii creștini jidovilor cari ziceau că Isus n'a înviat? De sigur că nimic. Jar pt. că au avut ce răspunde și o dovadă că acelea n'au fost tradiții ci strălucitoare fapte istorice.

Dar să-mi răspundă masonii la următoarele simple întrebări:

Dacă numai faptul că „sunt învăluite de mister” societățile masonice, „au făcut să se vorbească multe lucruri minunate” despre ele cum zice numitul francmason, adică să li se aducă o

Cu timpul pământul se roade, se macină sub acțiunea agenților atmosferici, dâmbul ia locul mușuroiului și mușuroiul locul dâmbului. Această istorie a soartei este menită și omenirii însă aci prin vitregia unor dracovenii fatale celor harnici și cinstiți, coada devine cap și leneșul predomină pe harnic, iar hoții de toate soiurile, trădătorii, lingșitorii devin parazitari și trăesc pe spinarea cinstei, bunăței și a patriotismului.

Era odată, e mult de atunci, când cinstea era respectată și demnitatea meritată. Harnica muncă, patriotismul și jertfa se preamăra, iar leneșul trădătorul și hoțul se... omora.

Asiăzi totul e deandosele.

Blandețea e tratată cu răutate, iar înțelepciunea e salteaua prostimei. Tro-nează vitregia umilirei păcătoasă. Banul e atotputernic și tot complexul naturii pleacă capul în fața capitalismului anemic, care își petrece ultimele simptome.

Criminalii mizeriei sociale sug ultima picătură de grăsime din sângele apăsător, trudit și bătut de soartă a o-ropsitului de român, de care se mai ține doar zdreanța și... păduchii.

Ei bine! Totul e un jaf și o nebulă și se bucură de scumpa libertate. Meritul și cinstea se cumpără, geniul și virtutea se terfelesc, apostolatul se ucide și falfăie vesel steagul nemerniciei.

„Cinstea e la pușcărie și dreptatea n' balamuc” vorbe de care vremurile noastre se învrednicesc cu prisosință de a li se dedica.

Și când totul geme sub năprasnicul călcăiu al crizei economice, care mai de care se întrec în sfaturi cu rețeta de îndreptare și ignorează că: „Cea mai ieftină înțelepciune e să dai sfaturi, cea mai costisitoare, să dai pilde” cum spune d. A. C. Cuza.

Maramoi săraci și lingșitori odinioară - înainte de război - azi sunt arhimilionari și cel mai pervers dușman al românului.

Vorba celuia: Prin ce farmec, ce mister, ai ajuns tu milioner?! Să te cruci și să te întrebi cu indignare: Până unde?

Ho! Ajunge! Tu din, eri în coadă, azi în frunte?!

Evoluția banului și a timpului—spune cineva.

Bine, dar pentru mine nu e totașa de clar. Evoluția are și ea o cale, are și ea laturile ei. Se zice că e logică dar se uită a se zice — poate — că e și pătimășă. Și unde e patimă nu mai e cinstă. Și atunci să zic că:

Românul are baftă țigănească și pa-coste jidovească.

Și așa este, căci... Eu nu pot de loc să mă dumiresc.

multime de acuze, atunci de ce nu renunță Masoneria la acest „Mister” ce-i este dăunător?

Dacă Masoneria n'are de ascuns nici un scop nelaudabil și nici o faptă nedemnă și neumană și dacă are niște, învățăminte minunate, de ce nu lucră la lumina zilei ca toți s'o cunoască în adevărata ei lumină și să se bucure de binefacerile ei?

Dacă „învățăturile” ei sunt atât de minunate și scopurile atât de umanitariste de ce adepții ei trebuie să depună jurăminte ca acesta:

Promit solemn și jur în numele Preaînaltului Ziditor al întregii lumi, că nu voi descoperi niciodată secretele, semnele, apucăturile, vorbele, învățăturile, și obiceiurile fraților francmasoni și astfel voi observa tăcere veșnică. Eu promit și jur lui Dumnezeu, că eu nici cu peana, cu semne, vorbe și pictura, nu voi trăda nimic despre aceasta nici nu voi scrie, nu voi săpa în piatră sau metal nici nu voi lăsa să se

Un negustor român - chirstigiu unul dintre cei mai mari, avea înainte de război un activ de peste 400.000 lei vechi Da. Patru sute mii lei vechi. Era în orașul său cel mai mare depozitar în branșa sa. Și tot activul său de 400.000 lei era numai chereștea și nu era grevat de nici o sarcină. Nu avea nici un fel de datorii. Lucra bani peșin. Azi ar fi fost om de peste zece milioane.

Dar vezi că evoluția banului și a... timpului nu vrea așa! S'a ivit războiul și bietul meu chirstigiu român s'adea deși bătrân, a fost mobilizat. A plecat omul cu drag să-și verse sângele pentru țară. Urmează ocupația germană.

Jaf. Familia rămasă acasă din falnicul depozit s'a ales doar cu un bon de 20.000 lei. Nimic mai simplu. Tot frumosul lui depozit a trecut „VIA NEAMT” în mâna unui perciunat, un maramoiu, azi mare chirstigiu, om de milioane, care s'a eschivat dela mobilizare.

Azi din renumitul chirstigiu a mai rămas doar cinstea de negustor bătrân. Jidanul însă este milionar. Cum vine oare asta? De unde? Coada a venit cap și invers. Din sărac bogat și din bogat sărac.

Și tot acum să schitez mai jos și o altă dracovenie. În timpul de azi, însă, e rău să-ți capeți dușmani și cu toate că imi sunt dragi, dar vezi mă cam feresc, căci de! ca să pot trăi mai înghit și mai tac până pot suferi.

Alt maramoi vine la rând.

Mai înainte de a nu isbucni războiul, căra apă morților și azi are milioane. Am iscodit puțin și am văzut că românul cu bunătatea lui prin concursul timpului, ajunge treptat și lent, dar sigur, la sărăcie și la mizeria sapei de lemn, căci nu degeaba a spus poetul: Munții noștri aur poartă, noi cerșim din poartă'n poartă. Și așa este.

N'am loc și condeiu nu-mi ajunge pentru câte aș avea de spus, dar să termen așa în câteva vorbe ceea ce am început.

Înainte de război jidanul era sărac. Un samsar de mână treia. Dar după cum se știe și după cum a fost, războiul a fost și va rămâne pentru nemernici cel mai bun debușeu de înbogățire fabuloasă.

Prin ce taină nu știu, dar știu că și asta a scăpat dela mobilizare. Specula cea mai mare murdară el a dirijat-o în timpul ocupației germane și-a filtrat din mizeria celor lăsați a casă, arginții cu care azi își cramponează persoana și sfidează sărăcia care i-a fost tovarășă.

A făcut și pe talmaciul, dar îmbogățirea i se trage din altă parte. A

tipărească, nici din aceia ce mi-s'ar fi ncredințat până acum nici din ce mi-se va publica în viitor(!). Eu mă lez prin aceasta la pedeapsa, la care mă supun dacă nu-mi voiu ținea cuvântul, adică, să mi-se ardă buzele cu un fier înroșit, mâna să mi se taie, limba să mi-se smulgă, gâtul să mi-se taie și în slărșit corpul meu să mi-se atarne în o loje a fraților francmasoni în timpul lucrului și al primirii unui nou frat spre rușinea necredinții mele și spre îngrozirea celorlalți, după aceea să s'ardă și cenușa să mi-se imprăstie în vânt. ca să nu mai rămână nici o urmă a amintirii trădării mele. Așa să-mi ajut Dumnezeu și sfânta sa evangheliu tradus după E. Ludendorff: Vernichtung der Freimaurerei durch Enthüllung ihrer Geheimnisse” 121-130 Tausend. 1929. München. pag. 49).

Dacă francmasoneria e o societate umanitaristă de ce Ducele Mussolini desființat-o în Italia?

V.O. GHOTHEA

găsit un nemernic de român, un laș prin intermediu căruia cu bani puțini a cumpărat o pădure dela fo prințesă care se afla, pe țătunci, refugiată la Iasi. Acel nemernic în calitate de administrator al prințesei, plătit de maramoiu, a raportat că pădurea e devastată de nemți, tăiată, stricată, în fine că a rămas un loc sterp și care bineînțeles, prințesa auzind așa ceva a vândut maramoiului întreaga pădure pe te miri ce. O frumusețe de pădure, un codru imens în care nu se auzise încă securea, a intrat pe labelle maramoiului.

Prințesa a fost înșelată amarnic. Așa s'a pricopsit maramoiul, prin excocherie.

Dela războiu încoace, maramoiul exploatează extensiv pădurea și încă poate o va mai exploata mulți ani de acum încolo.

Înțelegeți! Maramoiul s'a îmbogățit uimilor.

Și apoi trai și berechet. Din toate împrejurimile nu i-a scăpat fată sau femeie nepângărită. Tot ce i-a plăcut și a fost mai frumos, a lui a fost. De nimic nu i-a fost milă iar piedicile le infrunta cu bănet, căci mizeria ce domnea, silea pe bietul popor - femeile - să-și vândă trupul mârșavului de maramoiu chiar și'n schimbul unui braț de lemne.

Își adunase maramoiul la conacul lui dela pădure, vreo șapte fetișcane, toate frumoase. Un adevărat harem. O scâldătoare a bestialității la marginea acea de codru, care își pleca falnică frunte sub nemiloasa bardă. Și ceace era mai crud, era că maramoiul înbătat de mireasma trupului păcătos, lăsa pe mâna acelor fetișcane să jupoale lumea nevoiașă. Ca niște hiene, făcea prețurile la căruțele cu crăci și care prețuri lăsa urme de sânge în punga bietului român.

Se cuvine să arunc blestemul lui Eminescu, măcar de s'o supăra și Cucerencia sa Pr. Gala Galaction, că:

"Cine-au îndrăgit străinii..

"Mânca-i-ar inima câinii..

Păcătoasele se dăduse trup și suflet maramoiului.

D'apoi maramoiul ce de blestemetii făcea în pădure. De prindea pe vre un biet român că ia un lemn din pădure, îl bătea până la sânge. Veniau femeile sărmane, bătrâne, cu sacul și adunau surcele din pădure. Maramoiul nu îngăduia. Cereă plată de fiecare sac câte 5-20 lei. Când bănuia el că un român nu a încărcat numai crăci și a strecurat și vre-o lobză de lemn, îl puneă de descărca carul și de găsia ceva, a lui era dracul.

Și ce era de mirare, era că nu se găsea nimeni să-i tragă vreo bătaie, mai ales că era în pădure.

Dar românul rabdă.

De altfel maramoiul are și acum mueri și fete, acolo la conacul pădurei. Și apoi cum nu-i mai place, numai decât le schimbă.

Așa fac maramoiii avere prin furt, înșelătorii și apoi își dau poalele peste cap.

Maramoiii au planul lor. După ce au în mână tot comerțul industria și capitalul pur jidovesc în țara noastră prin care ne predomină și conrupe iar prin presă care este a lor ne ponegresc, ne flueră, ne huiuesc, ne zic ironic și desprețuitor „huligani” mai și sbiară la porțile străinătății că'n țara românească se mai găsesc români care să le ncurce socotelile.

Praful și... să se aleagă de tot neamul jidovesc și de cei ce i-o îndrăgi.

Punct. Să mai zică și altul.

Ion Tichir

Misei!

Să răd în aste clipe,... să răd, dar pentru ce;
Ca țara noastră astăzi înstrăinată e;
Că morții n'au odihnă, să doarmă duși, sub glie,
Văzând că trădătorul își râde de moșie;
De ce să răd Române, și eu în astă vreme,
Când din Hotin la Tisa, și Mare,... nația geme,
Îngenunchiat-acuma, de lași și de misei??..
Dece să răd Române, dece să răd, cu ei,
Când codrul nostru plânge, lovit de-a lor topoare;
Când din Apus și până, în Soarele Răsare;
Pustiul ne tot paște, și jalea n'este răsul;
Când văd orfani pe drumuri, că-i podidește plânsul;
Și pe obraji simt astăzi, a lacrimii arsură;
Să răd, când n'au nimica, de mestecat în gură;
Să răd de ei sărmanii, flămânzi după dreptate,
Când ceialalți miseii, își tot clădesc palate;
Dece să răd Române,... Dece să răd de ei ???..
Privește vezi-i colo,... desculți,... îi vezi?... Acei
Copii ai națiunii, a celor morți și care,
N'au tată, n'au nici mamă, pe nimeni pe sub soare,
Cersind la colț de stradă, un dumaticat de pâine,
Aceștia's luptătorii cei îndărjiți de mâine,
Tot viitorul țării!... îi vezi?..

Li văd!..

De ce,

Să răd Române, astăzi, când nimenea nu e,
Cu dor de țara asta pe când toți dușmanii
O sug ca un burete!... Aicea toți jidanii,
Se'nbogătesc din jafuri,... din muncă de creștin!..
Privește 'n spre hotare, lăcustele cum vin,
Faliții care mâine, te-or umple cu noroi,
Li vezi?..

Li văd!..

Atunci ce-om face noi,

Noi cei crescuți în datini cu frica în Dumnezeu ??..
Din inima Galiței, Ucrainiei,... curg mereu
Jupâni și jupănese, cu purăți fără dinți,
Și ludele de sânge,... și ludele de arginți;
Un neam de lași, nevolnici și de progenituri;
Hei, cum hrănești Române, acum atâtea guri,
Ce stau căscate par'că, ar vrea să te inghită?..
Deschide visteria, căci lifta e lăhnită
Și dă-le ajutorare,... precum le-ai dat ades.
Ei sunt urmașii Romei,... poporul cel ales
Să-ți năbușe grumazul!... Ce stați cârmuitori,
În cărcă luați-i astăzi, că de atâtea ori,
Purtatu-i-ați în spatel!... Ce stai și tu,... ce aștepti
Nu-ți fie teamă, morții azi dorm, nu sunt deștepți,
Zac unii peste alții, în gropi fără de cruci:
Stimabil „Excelență”, pe Iuda poți să-l duci,
Și pune-l mâine'n pâine, că are grije el!..
Să sature cu aur, un laș și un mișel!..

*De ce Mărite Doamne, port nume de Român,
Și rabd pe-a mea spinare, harapnicul păgân:
Să fiu scuipat în față, bătut și nemâncat:
Dece, Mărite Doamne, pe lume m'ai lăsat
Să-mi duc viața asta în chinuri fără rost
Când moșii și strămoșii, robii lor, nici când n'au fost,
Când toți înaintașii, s'au scuturat de jug,
Când văd că neamul piere... Dece să stau la plug??*

Să răd,... să plâng, eu singur, nu știu ce să mai fac,
Căci răsul meu Române, e răs de om sărac,
Și când mai văd jidanii, că răd de țara mea,
Din ochii mei curg lacrimi,... să răd n'aș mai putea,
Și strâng din pumni atuncea,... și rog pe Dumnezeu
Să inceteze-o clipă,... să curme chinul meu?!

Dece să plâng acuma,... Când ei n'au plâns deloc;
Mi-a răsărit și pace,... în cale,... nenoroc,
Când tot mișelul râde, rușine ca să plâng,
Iar de-s lipsit de dreptul,... mi-e teafăr, celalalt stâng;
Dacă-s lipsit de-o mână, de suflet nu sunt,... nu,
Să tremure dușmanii, să tremure acți,
Căci nu știu ce e frica, și mila nu știu ce-i!..
Sus morților!... Sus vii, și noi cu toți, căci Ei,
Vor să ne ia moșia, și graiul să ni-l ia!..
Înlături, te păzește, jidane-i țara mea.
Și-al meu e tot cuprinsul; din el, nici un crâmpei
Nu-ți dau!... Mai bine acuma, privește'n ochii mei
Să-mi vezi toată mânia, ce-am strâns-o ani aici:
Păzea,... păzea jidane,... în lături venetici;
În lături toți faliții, nemernici farisei;
În lături toată ceata, de lași și de misei,
Un ștreang; și-o creangă'n codru, la toți vă dau în dar.
Amar de capul vostru, amar de voi... Amar!..
Vom râde și vom plânge, vom râde ș'om cânta:
Prohodul morții care, cu toții l'o învăța!..

Români din patru vânturi,... că mâine-i sârbătoare,
O zi cum alta nu e n'a fost nici când sub soare;
Și toacă lasă toace, și clopote să sune,
Cântând cu toții acuma, nu cânt de îngropăciune,
Să rădem și să plângem, căci am scăpat de ei,
Misei ai țării noastre,... de zece ori misei!..
Bucuresti, V. P. Vrancea

Alegerile din Germania

care au avut loc în Dumineca trecută s'au terminat cu o învingere triumfală a cuziștilor germani. Svastica a câștigat o victorie, la care nu s'au așteptat nici cei mai optimiști și buni creștini, cu atât a fost mai mare și natural neplăcută surprinderea pentru fiii lui Iuda, cărora au început să le tremure deja falcile.

Iată rezultatul obținut de partidele mai mari:

Totalul voturilor exprimate 34.943.460 față de 30.438.181 în anul trecut, — dintre cari au obținut:

Sociali-democrații 8.572.016 voturi față de 9.151.029 în 1929;

Naționali-germanii 2.438.490 voturi față de 4.380.029 în 1929;

Centru 4.128.929 voturi față de 7.711.141 în 1929;

Comuniștii 4.587.808 voturi față de 3.263.54 în 1929;

Populiști 1.576.149 voturi față de 2.678.207 în 1929;

Partidul de stat german 722.606 voturi față de 1.204.146 în 1929;

Partidul economic 1.385.605 voturi față de 1.395.684 în 1929;

Partidul populist bavarez 1.058.556, voturi față de 945.304 în 1929; și

Național-socialiștii 6.401.210 voturi față de 609.771 în 1929;

Social-democrații au obținut 143 de locuri în parlament față de 153 în anul trecut; naționaliștii 41, față de 73 centru 69 față de 62; comuniștii 76; față de 64; populiștii germani 28 față de 45; partidul de stat german 22 față de 25; economiștii 23 ca și în anul trecut; partidul populist bavarez 18 față de 16; național-socialiștii 107 față de 12; partidul țărănesc 6 față de 8; partidul agrar 28 față de 1; asociația agricultorilor 3 ca și în 1929; conservatorii cari nu au candidat anul trecut au obținut 2 locuri și naționali-creștinii 14.

Partidul cel mai tare din noul Reichstag este încă tot partidul social-democrat, care pierde însă 10 locuri.

Al doilea loc îl ocupă cuziștii naționali-socialiștii lui Hitler, care va număra în noul Reichstag 107 deputați, față de 12 câți erau în cel dizolvat. Supriza aceasta a alegerilor din Germania se explică prin propaganda pe care național-socialiștii au făcut-o în ultimul timp pe chestiuni de un naționalism șovin

Presa jidovească a și început să scâune și să urle ca câinii cei turbați arătându-și frica pe față de urmările luptelor ce se vor da contra internaționalismului, adică contra ideilor francmasone jidovești. Și-i curios cum încearcă să facă intrigi între popoare că-i vai de noi, că vor avea, ba război, ba dictatură creștină germană.

Onorații cetitori să ia aminte, că toată lumea creștină tresăltă de bucurie gândindu-se la succesul creștin reputat în Germania numai presa judaică și dela noi ca și cea din străi nătate sbiară cât nu-i incăpe pe gură Tot la fel a făcut și când a triumfat fascismul în Italia creștină, care a pus fer roșu pe toate cluburile francmasone-jidovești și apoi le-a desființat.

La nici un caz nu ne poate înspăimânta mai tare vestea unei dictaturi creștine decât dictatura jidovească spurcată a celui mai murdar, hoț și ticălos popor de pe lume.

Românii cei buni sătui de partidele politice, n'au decât să ia pildă dela bravi germani și să ducă și ei în toamnă târziucând vorfi alegerile parlamentare, la izbândă ideea național creștină dându și fiecare votul și dacă este sufletul și sufletul pentru drapelele cu svastica cu deviza: *Hristos, Regele, Națiunea.*

Trăiască Liga Apărării Naționale Creștine și toți apărătorii creștinismului!!

Informațiuni.

Guvernul bulgar din Sofia plănuiește să se plângă la Liga Națiunilor, pentru felul în care sunt tratați bulgarii din Dobrogea noastră. Ca răspuns ministerul nostru de interne a alcătuit o dare de seamă asupra tuturor atacurilor bătăușilor (comitașilor) bulgari dela 1920—1930 pe teritoriul țării noastre, din care extragem următoarele:

În județul Caliacra, bulgarii au făcut în 1920, 15 atacuri; în 1921, 9 atacuri; în 1922, 20 atacuri; în 1923, 16 atacuri; în 1924, 13 atacuri; în 1925, 7 atacuri; în 1926, 8 atacuri; în 1927, 5 atacuri; în 1928, 7 atacuri; în 1929, 10 atacuri; în 1930, 4 atacuri.

În județul Durostor: în 1920, 152 atacuri; în 1921, 139 atacuri; în 1922, 143 atacuri; în 1923, 135 atacuri; în 1924, 136 atacuri; în 1925, 126 atacuri; în 1926, 137 atacuri; în 1928, 53 atacuri; în 1929, 37 atacuri; și în 1930 37 atacuri. — Cifrele grăiesc de la sine și nu au lipsă de alte dovezi...

Banca Națională a României, după ce-a schimbat hărțile de 20 Lei în gologani sunători, în curând va scoate bancnote nouă și de o sută de lei. Ele vor circula împreună cu hărțile vechi de 100 Lei, cari se află și acum în circulație. Bancnotele ce se vor da la lumină, vor purta noua stemă a țării.

Obraznicia jidovească merge până acolo încât nu lasă nepângărite nici figurile marilor noștri înaintași, cari s'au jertfit pentru neam și țară. Așa o gazetă din București, cu ocazia sărbătorii desvălurii bustului lui Simion Bărnuțiu din Șimleul Silvaniei, a ținut să-i publice portretul. De fapt fotografia reprezenta pe Iacob Murășanu dela gazeta Transilvaniei. Ca să îndrepte greșala, aceleas ziar tipărește în alt număr, alt portret cu numele lui S. Bărnuțiu. Dar nici acesta nu era Bărnuțiu ci Gh. Barițiu. Noi zicem că pe astfel de gazetari jidani să-i prostească Dumnezeu ca să nu-și mai cunoască nici neamul blăstămat și afurisit din care fac parte.

Duminecă în 14 Sept. c. s'a făcut sfîntirea bisericii noastre din cartierul Micălața Slujba sfîntirii a fost făcută de către P. Sfințitul Episcop Grigorie înconjurat de un mare sobor de preoți. Cu acest prilej, a fost decorat cu brâu roșu Păr. I. Ardelean, pentru meritele sale pe tărâm bisericesc cultural și național. Sincere felicitări!

Pentru ajutorarea oamenilor rămași fără adăpost (sinistrați) prin foc sau apă, comitetul de ajutorare de sub înalta președenție a M. S. Reginei Maria a dat din a. 1926 până acum ajutoare de 34 milioane Lei, iar statul în anul acesta a împărțit 12 milioane. Totuși se mai face câte o faptă bună și în țara noastră.

La Liverpool (Anglia) s'a sărbătorit cu mare paradă împlinirea primei sute de ani, de când s'a pus în mișcare primul tren de persoane.

Guvernul turcesc pregătește o lege prin care să dea drept de vot și femeilor. Numai să nu se prea grăbească. Eri erau roabe și n'aveau dreptul nici să-și arate fața, iar mâne cu prea mari drepturi se vor da peste cap.

DL. Mareșal Averescu, eroul dela Mărăști a fost sărbătorit într'un mod foarte demn de către foștii combatanți și prieteni de ai d-sale, în frunte cu mulți generali. Nu știm zău dacă nu se va dovedi mâine, poimăne că dl. Averescu merită titlul și rangul de Mareșal nu numai ca un neîntrecut soldat ci și ca politician. La ori ce caz sperăm că va avea și dorim să aibă, ocaziunea să dovedească ce poate.

Nu ți vine să crezi și totuși este adevărat că în Bulgaria românii la cari se găsesc cărți românești sunt aspru pedepsiți, nu există nici un ziar românesc, nici nu-i permis să intre dela noi vreunul, ca ziaristi de asemenea nu sunt tolerați decât numai bulgarii de sânge. Tot asemenea și în Jugoslavia. Dar la noi? La noi fiecare își face de cap și ne batjocoresc prin ziare reviste, broșuri, manifeste, cum le place lor. Halal de patriotismul nostru!!

„Societatea macedo-română“ a voit să serbeze prin un banchet pe apărătorii studenților macedoneni arestați, dar ministerul de interne n'a permis serbătorirea proiectată. Da, da, românul adevărat nare drept în România mare decât să se plângă și să plângă.

Un ziar din capitală scrie că ar fi primit o corespondență dela un turc, în care îi comunică multe lucruri de rușine și imposibile dar totuși posibile în România, ceea ce însă nu poate nici el turcul să înțeleagă este faptul că un *covrig*, un *corn*, o *chiflă*, costă 2 lei atunci când 1 kg. de grâu costă 3 lei. Da turcul se poate mira și ne mirăm și noi cu el împreună. Am ajuns iară vremea să ne judece și turcul și zău nu-i mai bine nici azi decât pe vremuri când nu numai ne judeca turcul ci ne și bătea, atunci cel puțin știam că turci-s stăpâni.

Duminecă a fost în Capitală un mare meeting întrecere de avioane, la care au luat parte și echipe străine ca: italiene, poloneze, franceze conduse de cei mai distinși aviatori. Bravurile produse au întrecut orice așteptare. Au fost de față M. S. Regele, M. S. Regina Maria, A. S. Principele Carol și Infantele Spaniei Principele Alfons de Orleans, care a sosit Duminecă cu aeroplanul din Spania.

DL. Titulescu ministrul nostru dela Londra a fost ales președinte al „Ligii Națiunilor“ Este adevărat că d. Titulescu este un om foarte înțelept și ca neîntrecut bărbat de stat, a adus mari servicii neamului și țării noastre dar totuși prețuim cu mult mai mult pe românii intransigenți naționali, decât pe cei cari sunt mai întâi internaționali, și numai mai apoi românii și dl. Titulescu pentru cinstea ajunsă vrând nevrând trebuie să stea în prima linie în serviciul internaționalei jidovești....

Doi ingineri americani, sosiți decurând la noi să-și dea părerea asupra focului dela Moreni, după cercetări științifice au declarat că focurile de natură vulcanică, fiindcă gazele, cari erup din sondă, sunt aceleași ca și a unei sonde din Mexico, care arde fără întrerupere de 85 de ani.

Un deputat național-țărănist declară că la începutul lunii Octombrie peste o sută dintre cei mai buni se vor constitui într'un „Club parlamentar“ fiind nemulțumiți cu activitatea guvernului și voind să-i impune respectarea programului schițat, căci azi, zice el, „jumătate din escadrila ministerială hoinărește peste hotare, un sfert din echipă face băi de soare iar noi palamentarii, cari-i sprijinim, facem prin județe baie de impopularitate, de transpirație și de blestem“...

Noi zicem că să nu se uite că actualul guvern poate deveni iară repede popular dacă își va ține măcar promisiune că va băga hoții la puscă și va controla — serios — averi funcționarilor publici.

Incepând cu 1 Oct. impozitele directe vor fi incasate dimpreună cu o dobândă de întârziere de 15%. Sărmăne contribuabil, dar oare câte piei vor să mai tragă de pe tine! Eu cred că fîscul ar fi „tare“ bucnos dacă ar putea incasa cel mult impozitele restante uitând de interese.

DL. Nuși Tului scrie că „românul aste străin în țara românească, că el poate fi pedepsit cu moarte de venetici că el dacă se apără este un asasin, dacă reacționează este un barbar și dacă își cere drepturile este un revoluționar, care atacă ordinea publică (bolșevici).

Triste sunt cele scrise de d. Nuși Tului dar — durere — sunt adevărate!

Protestăm cu toată energia

contra încercării de mușamalizare a fraudelor de sute de milioane comise de societatea internațională evreoungurească, „Lomaș“ în paguba statului nostru,

contra menajării doctorului jidan Goldberger și a nearestării lui, din vina căruia, indiferent din neglijență sau inconștiență și-ar fi pierdut până acum viața 3 ființe nevinovate și

contra felului cum se 'fac conceșii, dierile din serviciile C. F. R. Arad, unde d. e. la Ateliere dintre 19 meseriași acum mai în urmă concediați 18 au fost români și încă unii dintre cei mai buni și dintre 3 nenorociți de muncitori 2 au fost români.

România

Prefectura Județului Arad
Cabinetul Prefectului

No. 2768 pref.

Arad, la 12 Septembrie 1930.

Concurs.

Noi, Prefectul județului Arad, în conformitate cu ordinul No. 4294/930 I. L. al Directoratului Ministerial VII. din Timișoara și în baza dispozițiilor referitoare din statutul funcționarilor publici, publicăm concurs pentru ocuparea postului de impiegat stagiar retribuit de stat după normele de salarizare în vigoare, vacant la Prefectura județului Arad.

Petițiunile adresate Prefecturii de județ se vor depune la registratura cabinetului nostru până inclusiv la 25 Septembrie a. c.

Petiționarii vor alătura la cererea în original:

- 1.) Certificatul școlar, despre absolvirea a 4 clase de școală medie (de gimnaziu sau de altă școală echivalentă)
- 2.) Certificatul de cetățenie română.
- 3.) Certificatul primăriei comunale, al judecătorei de ocol și al parchetului unde respective în raze căruia, petiționarul își are domiciliul permanent prin care dovedesc că n'au fost pedepsiți și nici nu este în curs de procedură penală.

Cei cari au mai ocupat funcțiuni publice vor prezenta un certificat al autorității respective despre conduita lor în toate serviciile anterior ocupate specificându-se dacă au fost sau nu pedepsiți disciplinar.

Cei majori vor alătura certificatul autorității militare că au satisfăcut legi de recrutare.

Prezentul concurs se publică în Monitorul Oficial al județului și în ziarul Românul și Apărarea națională

Regatul României Corpul Portăreilor
Arad.
No. G. 25182/1929.

Publicație de licitație.

În baza execuției de escontenare efecuită în ziua de 24 Octombrie 1929 pe baza deciziei Judecătorei Mixte Arad cu No. 4970/1929 obiectul secheștră în procesul verbal de execuție No. G. 25182/1929 sub poziție 69 un Autocamion „Ford“ Ar. 958 prețuit în suma de 40.000 lei cuprins în favorul lui Cassa Agricola de Păstrare Arad Cenedana S. A. în Arad reprezentat prin Dr. Joan Köph și Dr. Ștefan Issekutz advocați în Arad contra lui urmăriților dom. în prezent în Aradul-nou pentru suma de Lei 135.000 capital, interese de 15,5% dela 1 Septembrie 1929 și speșele stabilite până în prezent se va vinde la licitația publică în Arad Bulev. Regele Ferdinand No. 28

În ziua de 26 Septembrie 1930 la orele 10 conform art. de Lege LX. §-lui 107 și 108 din anul 1881 al legii exec.

Arad, la 26 August 1930.

Ciupuligă

Judecătoria rurală Nădlac Județul Arad.

România

No. 114 1930 licitații

No. G. 2665/1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel delegat în conformitate cu art. 102 al legii LX. din anul 1881 respective art. 19 al legii XLI. din 1908 prin acesta public că în urma deciziunelor No. G. 1465/1928 și No. G. 2665/1928 a judecătorei rurale Nădlac date în favoarea firmei urmăriitoare „Victoria“ Institut de Credit și economii S. A. din Arad reprezentată prin Dr. Teodor Papp advocat din Arad, pentru suma de 900.000 lei capital și accesorii, se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Septembrie 1930 ora 3 p. m. în comuna Nădlac la salașul No. 347, unde se va vinde la licitație publică Judecătorească circa 100 măși metrice porumb sfărmat care a fost evaluat la 20.000 lei.

Sunt invitați toți acei cari doresc a participa la aceasta licitație punându-li-se în vedere că bunurile mobile mai sus menționate vor fi vândute conform art. 107 și 108 legea LX: 1881 celor cari vor oferi un preț mai mare, pe lângă achitarea imediată a prețului de cumpărare.

Bunurile mobile în caz necesar vor fi vândute și sub prețul de strigare. Nădlac, la 17 Septembrie 1930.

Portărel delegat:
Indescifrabil.

Programul Cinematografelor

Central: Sărutul

Select: Fără patrie

Elite: Copii nimănui

Grădiște: Cântecul privighitoarei

Gai: Castelul misterios

CREDIT, pe 6¹/₂

Seasă luni și jumătate

Primiți Ghete, Pantalon, pentru Damă

